

Sprookjes die helpen te geloven
ND 15-04-2019

Deze woorden uit het laatste deel van de Kronieken van Narnia (zie kader) raken mij diep. Ik heb ze misschien al wel 20 keer gelezen, maar ik krijg toch elke keer weer kippenvel. 'Eindelijk thuis.' 'Dit is het land waar ik al mijn hele leven naar op zoek was, al heb ik dat tot nu toe nooit geweten. Dat we zoveel van het oude Narnia hielden kwam doordat het soms een beetje hierop leek.'

De kronieken van Narnia beschrijven op symbolische, sprookjesachtige wijze de geschiedenis van de wereld. Van schepping tot voleinding. De leeuw Aslan, die het beeld is van Jezus Christus, speelt in die kronieken de hoofdrol. Het zevende deel, het laatste gevecht, beschrijft het einde van de wereld en het begin van de nieuwe schepping. De manier waarop Lewis dat met enkele woorden weet te beschrijven is magistraal.

Die nieuwe schepping heeft voor mij alles met verzoening te maken. Wat Christus gedaan heeft aan het kruis is enerzijds heel persoonlijk. Wie in Hem gelooft, die is met God verzoend en heeft echt, eeuwig, leven ontvangen. Maar daar blijft het niet bij. God is niet enkel uit op het redden van een aantal zielen om ze vervolgens naar de hemel te verplaatsen. Verzoening omvat uiteindelijk de hele kosmos. 'Alles wat God doet, doet Hij voor altijd, voor eeuwig, zegt de prediker (Pred. 3:14). God is nog steeds uit op een schepping die het doet, die functioneert zoals Hij het in het begin bedoeld had. Als Jezus terugkomt, komt er nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont. Dat is dezelfde wereld als de onze, maar tegelijk zo anders. Zo veel echter, reëler, mooier. Daarover kun je eigenlijk alleen maar in 'beelden' spreken. En dat doet Lewis op indrukwekkende wijze. Als je daar iets van proeft, dan besef je dat het verhaal op aarde inderdaad niet meer is 'dan de omslag en de titelpagina' van 'het Grote Verhaal', dat niemand op aarde nog gelezen heeft, dat voor eeuwig door blijft gaan en waarin ieder hoofdstuk nog mooier is dan het vorige'.